

Na pasterkã

sł. E. Pryczkowski
muz. J. Stachurski

Nëkô wasąg, nëkô wasąg,
Na pasterkã we dwa kònie,
Żebë Dzeckù òddac pòklón
- Rôczą snôżo kòscła zwònë.

Narodził sã kòl òslãtka,
W kùmkù, wëscelonym sanã.
Temù lëdze bieżã z wszãdka,
bë miec w sercach swégò Pana.

Jadã drogã, wiater gwizdze,
sniegã priszczë na dwie stronë.
cemno wszãdze, leno gwizdzë
dajã letczé widu płomë.

Christus chcòlbë, żebë më z nim
Drogã szlë prôwdzëwi wiarë,
Serca swòje delë blëznym,
Wcyg ò dëszã mielë starã.

Na pasterkę

Jadã sanie, jadã sanie,
Na pasterkę we dwa konie,
Żeby Dziecku oddać pokłon
- Pięknie zapraszają dzwony kościoła.

Narodził się koło oślęcia,
W żłobie, wyścielonym siankiem.
Dlatego ludzie bieżą zewsząd,
by mieć w sercach swego Pana.

Jadã drogã, wiatr gwizdze,
śniegiem rzuca na dwie strony.
ciemno wszędzie, tylko gwiazdy
dajã lekkie płomienie światła.

Chrystus chciałby, żebyśmy z nim
Drogã szli prawdziwej wiary,
Serca swoje oddali bliźnim,
Wciąż o duszę zabiegali.

Tłumaczenie z j. kaszubskiego: Eugeniusz Pryczkowski